

சிவமயம்

மூளாயுரப் பிறந்து வாழுந்து வளர்ந்து கொடுப்பதும் எய்திய
இமரர் திருமதி பரமேஸ்வரி கணைசபிள்ளை

அவர்களின் நீங்காத நினைவுக்காய் மகரும்

நினைவு மலர்

31. 07. 2006

ஸිவமයம்

ஸූර්යුප් පුර්න්තු වානිජ්තු සූර්න්තු ක්රෙස්තම ද්‍යුතිය

අමරා තුරුමත පර්මේල්වර් කොළඹමල්ගල

අච්චර්කේරී

න්‍යුකාත නෑණෙඩ්කාම් මලගුව

නෑණෙඩ් මලාර්

31. 07. 2006

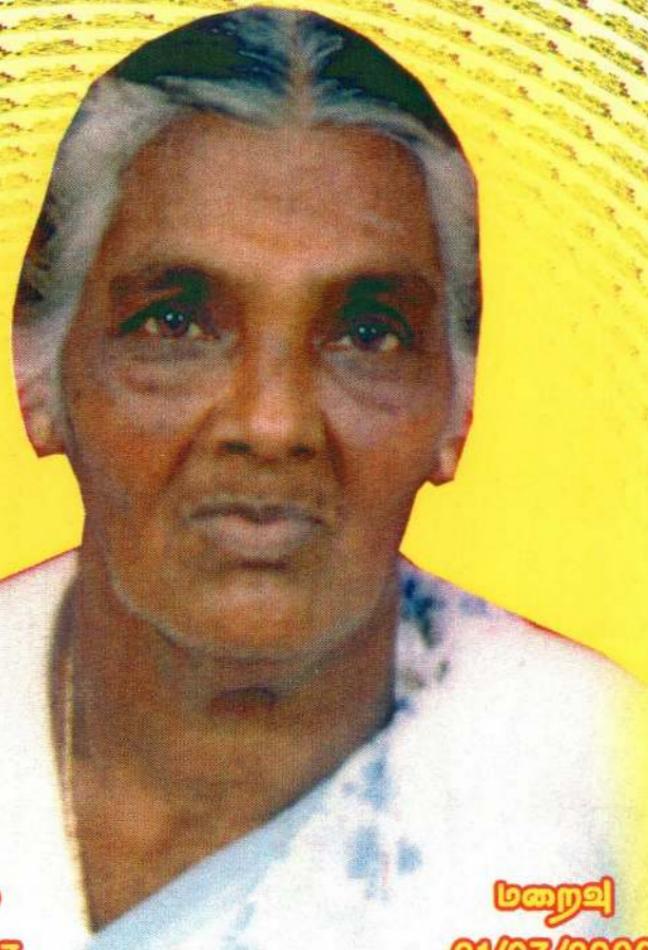
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்பட்ட
அன்னை

மூர் திருமதி. பரமேஸ்வரி கணேசம்பளை அவர்களில்
புதங்களில் இம்மலர்

சௌர்ப்பணம்

செல்லமகளாக இல்லத்தில் அவதரித்து
அல்லும் பகலுமரய் அருங்கலைகள் கற்று
வல்லமகளாக வளர்ந்தழகு பெற்ற
இல்லத்து அரசியனை இடமும்கொண்டு
எல்லோரும் போற்றிடவே வாழ்ந்த அன்னை
நல்லன்னை நாம்போற்றும் பரமேஸ்வரியாற்கே
கல்வெட்டாம் பெயர்கூட்டி கண்ணிரால் இம்மலரை
தந்தோம் சமற்பணமரய் ஏற்றிடுவீர நன்றே.

இங்ஙனம்
பிள்ளைகள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்.

தோற்று
27/12/1937

நடந
01/07/2006

அமர்

நிருஷ்டி பரமேஸ்வரி கணோசர்வீஸ்வரா

அன்னை அவர்களை
ஆண்டோண்டோஹம் நகைப்பதற்கு
த்த வெண்பா

சீர்தவமும் முளாயுர் முற்றத்து மல்லிகையாய்
ஊர்போற்ற வாழ்ந்திருந்த உத்தமியார் பரமேஸ்வரியன்களை
பார்போற்ற வாழ்ந்துலகில் பாரமனாடி சேர்ந்ததிலி
பூர்வபட்ச செஷ்டிதிதியதுவாம் என்றேதுதி

வ
சிவமயம்

பஞ்சபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை அற்றனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போவும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தனை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே!

கோரம்

கூற்றாயினவாறு விலக்ககல்வி
கொடுமைபல செய்தனை நானறியேன்
ஏற்றாய்டுக்கே மிரவும் பகவும்
பிரியாது வணங்குவினப்பிபாழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றிகைம்படியே
குடலோடு தடக்கி முடக்கியிட
அற்றேனடியே னதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம்மானே!

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஓப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆராழுதே
பொய்மையே பெருக்கி பொழுதினைச் சூருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனே தனக்குச்
செம்மையேயாய் சீவபதம் அளித்த
செல்வமே சீவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கிக்பிடித்தேன்
எங்கெழுந்தருஞ்வதினியே!

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பக் கனியை
கரையிலா கருணை மாகடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்கமலையை
மதிப்பவர் மனமணி வளைக்கை
செற்றவர் புரங்கள் செற்ற எஞ்சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் றன்னைக் கண்டுகண்டுள்ளங்
குளிரிவென் கண்கள் குளிரந்தனவே!

திருப்பல்லாண்று

பாவுக்குப் பாலகன் வேண்டியழுதிடப்
பாற்கடல் சந்தபிரான்
மாவுக்குச் சக்கரம் அன்றுஅருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தனர் வாழ்கின்ற
தில்லைச் சிற்றம்பஸமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதலே!

திருப்புகழ்

இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகி
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.

திருப்புராணம்

அந்தியாய் நடுவுமாகி யளவிலா வளவுமாகி
சோதியாய் உணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருஞ்சுமாகி
பேதியா வேகமாகிப் பெண்ணுமா யானுமாகி
போதியாய் நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி.

தரியன்பதன் தனித்துவத்தை உணர்ந்து வரழ்வேரம்!

தாயியன்பவர் ஒரு குடும்பத்தின் சுங்கமிமன்று மாத்திரம் எண்ணி விடாதீர்கள் குடும்பமென்பதே தாய்தான். ஒவ்வொரு பிள்ளைகளையும் தன் உடல்லே இணைத்து பின் உலகிற்கு அளிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் உலகின் ஏந்த முலையிலே கிருந்தாலும் தன் உறவுகளை ஒரு கொடியிலே இணைத்திருப்பவரும் அவர்தான். ஆதல்னால்தான் அத்தகையதொரு தாயாரை இழப்பதென்பது ஒரு மாபெரும் இழப்பாகும். எனவே கிருக்கும் போது தாயாரின் தனித்துவத்தை உணர்ந்து வாழ்வோம். இல்லாதபோது அவரின் ஆத்மீக ஆசிரியப் பெற்று வாழ்வோம். கிழுவே வையத்தீல் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு தேவையான வழிமுறையாகும்!

அன்னை அமரர் திருமதி பரமேஸ்வரி கணேசபிள்ளை அவர்களின் ஆத்மா சாந்தி பெறுவதாக!

அமர் திருமதி. பரமேஸ்வரி கணோசபீளை
அவர்களின்
வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

முத்தமிழ் வளங்கொளிக்கும் மூளாய் ஊரதனில் முத்துக்களாக வாழ்ந்தவர்களுள் முத்துக்குள் முத்தாக இருந்தவர்கள் அமர் கந்தையா அமிர்தம் தம்பதீயர்களாவர். இல்லறத்தை நல்லறமாக்கி அறவழியிலே ஆற்றல் பெற்றவர்களாக விளங்கியவர்கள் கந்தையா அமிர்தம் தம்பதீயர்கள். இவர்கள் இல்லற வாழ்க்கையின் இனிய செல்வங்களாக பீள்ளைகள் நால்வரைப்பெற்று நல்லறிவூட்டிவளர்த்தார்கள். அவர்கள் தம்பிராசா, பரமேஸ்வரி, புவனேஸ்வரி, பத்மநாதன் ஆகியோராவர்.

இங்கே நாம் வாழ்க்கை வரலாறு நோக்கும் அமர் பரமேஸ்வரி அவர்கள் 27-12-1937ஆம் ஆண்டில் மூத்த மகளாகப் பிறந்தார். பரமேஸ்வரி அவர்கள் இந்த மண்ணிலே கால்பதீத்த நாள்தொட்டு பெற்றோற்கு நல்ல காலம் பிறந்ததாகக் கூறுவார்கள். சீன்னவயதிலே செல்ல மகளாகவும் தூஷ்புநிறைந்தவராகவும் காணப்பட்ட அமர் பரமேஸ்வரி அவர்கள் தனது ஆரம்பக்கல்வியை மூளாய் அமெரிக்கன் மிசன் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையிலே கற்று முடித்தார். கல்வியிலே கலையிலே வல்லவராகத் தீகழ்ந்தார். சீறுவயதிலேயே சுமக்க முடியாத குடும்ப பாரத்தை சுமையே தெரியாதவராகச் சுமந்தார். தன்னுடைய சகோதரர்கள் மூவருக்கும் உற்றுணையாகி பெற்றார் போலப் பண்விடைகள் செய்தார்.

பருவமடைந்த பக்குவங்கள் பல பெற்று அறிவும் அழகும் ஆற்றலும் மிக்கவராக பரமேஸ்வரி அவர்கள் தீகழ்ந்தபோது பெற்றோர் அவருக்கு தீருமணம் செய்து வைக்க விரும்பீனார்கள் அதனால் இன்னாற்கு இன்னாரென்று ஆண்டவன் நிச்சயித்தபடி அமர்ர் அருணாசலம் தங்கமுத்து தம்பதீயரின் அன்புமகன் அமர்ர் கணேசபீள்ளை அவர்களை தீருமணம் செய்து வைத்தார்கள். தம்பதீயர்களான கணேசபீள்ளை பரமேஸ்வரி அவர்கள் இல்லாழ்க்கையீன் இனிமைகள் அனைத்தையும் ஆண்டு அனுபவித்தார்கள். சீறுவயதிலேயே தாயாரையும் தந்தையாரையும் இழந்த கணேசபீள்ளை பரமேஸ்வரி தம்பதீயர்கள் ஏற்கனவே தம்மோடு இருந்த பரமேஸ்வரி அம்மையாரின் சகோதரர்கள் மூவருக்கு உற்றுணையாக பாதுகாவலர் களாக பெற்றோராக இருந்து இல்லறம் நடாத்த வந்தார்கள்.

இல்லறத்தீன் இனிய பயன்களாக கணேசபீள்ளை பரமேஸ்வரி தம்பதீயர்கள் பீள்ளைச் செல்வங்களாக ஜவரைப் பெற்று பெருமையோடு பேணிக்காத்து வளர்த்தார்கள். பீள்ளைகள் ஜவரும் ஓவ்வொரு துறையிலே ஓவ்வொருவரும் தீற்மையிக்கவர்களாக விளங்கினார்கள். குடும்பம் பௌயகுடும்பமாக இருந்ததனால் மிகுந்த கண்ணியத்தோடும் கட்டுப்பாட்டோடும் தன்னுடைய கணவனின் வருவாய்க்கு தக்கவகையிலே மிகுந்த சீரமத்தோடு அம்மையார் பரமேஸ்வரி அவர்கள் தன்னைக்காத்து தன்கணவரைக் காத்து சகோதரர் களைக்காத்து பீள்ளைகளைக்காத்து அவர்களுக்கெல்லாம் ஓர் கலங்கரை வீளக்காகத் தீகழ்ந்தார்.

அயலவர்களுக்கும் உறவினர்களுக்கும் ஓடி ஓடி உதவுவதீலே அமர் பரமேஸ்வரி அவர்களுக்கு அவரே நீக்கர் என்று கூறலாம். தன்னலம் கருதாது பிரா நலனுக்காக உதவிய பெருந்தகைகளுக்கு அமர் பரமேஸ்வரி அவர்கள் ஓர் முன்னுதாரணமாவார். வாழ்க்கையின் நடுப்பகுதியிலே பீள்ளைகள் படித்து பெருமை கொள்ள வேண்டிய நேரத்தீலே அமர் பரமேஸ்வரி அவர்கள் தனது கணவனார் கணேசபீள்ளை அவர்களை இழந்தார். கணவனார் அமரத்துவம் அடைந்தன் பின்னால் அம்மையார் பரமேஸ்வரி அவர்கள்மரணவீடு தவிர்ந்த ஏனைய அனைத்தையும் துறந்தார். வெள்ளாடை அணிந்து தீருந்றும் சந்தனமும் தாங்கிய நெற்றியோடு காலத்தை ஓட்டிவந்தார். பீள்ளைகளின் வாழ்க்கையை வழிநடத்துவதீலேயே அக்கறை உடையவராக உழைத்து வந்தார்.

தனது மூத்தமகன் தீரு. சாந்தகுமார் அவர்களை அரும்பாடுபட்டு பிரான்ஸ் நாட்டிற்கு அனுப்பி உங்கள் அவர்களை தீருமணம் செய்து வைத்து மருமகளாக்கிக் கொண்டதோடு நிறங்சன், சுயந்தன், சோபனா ஆகியோரையும் பேரப்பீள்ளைகளாய்ப் பெற்று பெருமை கொண்டார். அத்தோடு தனது மூத்தமகள் சகுணாதேவி அவர்களை சீவஜிவன் அவர்களுக்கு தீருமணம் செய்து வைத்து மருமகனாக்கிக் கொண்டதோடு அவர்களை இந்தியநாட்டிலே அருமைபெருமையோடு வாழ்வைத்து சஜித்தா, வீஜித்தா ஆகியோரையும் பேரப்பீள்ளைகளாகப் பெற்று மகிழ்ச்சி கொண்டார். அத்தோடு கருணாகரன் அவர்களுக்கு சுகந்தீனியை மணமுடித்து வைத்து

சுகனీயா, சுதர்சன் ஆகீயோரை பேரப்பீள்ளைகளாகப் பெற்றுப் பெருமை கொண்டார். அத்தோடு இளையமகள் சகுந்தலாதேவி அவர்களை சங்கானை பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே கடமையாற்றும் கண்ணீயம் மிக்கோன் தீரு. இராஜ்ஞமார் அவர்களுக்கு தீருமணம் செய்து வைத்து மருமகனாக்கீயதோடு குகப்பீரியன், கபீலன் ஆகீயோரையும் பேரப்பீள்ளைக ளாக்கீக கொண்டார். இளையமகன் சுதாகரன் அவர்களை செல்லமகனாக வளர்த்து வல்லமைகள் கொடுத்து பிரான்ஸ் நாட்டிற்கு அனுப்பி வைத்ததோடு அனுஜா அவர்களைத் தீருமணம் செய்துவைத்து மருமகளாக்கீ மகிழ்ச்சி கொண்டு உறவுகள் அனைத்தையும் ஓர் கொழியில் இணைக்கும் ஓர் உன்னத சக்தியாக வீளங்கினார்.

மக்கள் இருக்கின்ற உலக நாடுகள் முற்றும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து மக்களையும் மருமக்களையும் பேரப்பீள்ளைகளையும் கண்டு களித்த அமர்ர் பரமேஸ்வர் அவர்கள் பீள்ளைகள் சீரோடும் சீறப்போடும் இருக்கின்ற இவ்வேளையிலே கணவனார் இருந்து இவற்றை அனுபவிக்க முடியவில்லையே என்ற கவலை கொண்டிருந்தார். இளமையின் கடன் உழைப்பாலும் கணவனை இழந்த கவலையாலும் உடல்தளர்ந்திருந்த அம்மையார் அவர்கள் சீறிதுகாலம் கொடிய நோய்வாய்ப் பட்டிருந்தார். நோயின் பிடியிலே அகப்பட்டிருந்தபோதிலும் இறுதிவரையிலே தன்னுடைய கடமைகளைத்தானே செய்து மற்றவர்களையும் நெறிப்படுத்தீக் கொண்டிருந்தார்.

சீலநாட்களாக மிகவும் உற்சாகத்தோடு குதூகலுமாகக் காணப்பட்ட அமர்ர் அவர்கள் 01.07.2006 அன்றும் பகல் முழுவதும் மற்றவர்களை வரவேற்பதீலும் பேசுவதீலும் தெளிவாகக் காணப்பட்டார். இருந்த போதீலும் காலன் தன் கடமையை முடிக்க வந்தான் போலும் அன்று இரவு தீட்டிரென அம்மையர்கள் அவர்கள் நோயின் கொடுரப்பீடியிலே சிக்கி தன்னுடைய உற்றார், உறவினர்களையும், சகோதரர்களையும், மக்கள், மருமக்களையும், பேரப் போள்ளைகளையும், பெறாமக்களையும் தூயரக்கடலில் ஆழ்த்திவீட்டு இறையாச்சேர்ந்தார்.

அம்மையார் அமரர் தீகுஹதீ பறவேஸ்வரீ
கணோபீண்ண அவர்களைன் ஆத்மா சாந்தி
பெழுவதாக.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

**உள்ளுரிவும் வெளியூரிவும்
 இருந்து தாயாரை இழந்து தவிக்கும்
 அம்மையாரின் மக்கன் துயர்!**

தந்தையாய் தாயாகினமை வளர்த்த அன்னையே
 விந்தை உலக்லிலமை விதைத்திட்ட தெய்வமே
 முந்தை வினைப்பயனோ உமை நாங்கள் அடைந்தது
 சீந்தையது கலங்காமல் சீறகினுள் எமைக்காத்தீர்
 ஏந்தையைநாம் கிழந்தபீன்பும் கிழ்ப்பென்று இருந்ததில்லை
 வந்தவினை அனைத்தையுமே நீரன்றோ தாங்கிநின்றீர்
 சொந்தமினன எமக்கிருந்த உலகத்தின் உத்தமியே
 அந்தரத்தில் எமைவிட்டோ ஆண்டவனை நீரடைந்தீர்!

**மரமியாராய் மட்டுமன்ற
 தாயன்பு கொண்டிருந்த மருமக்களின்
 மனக்கவலை**

பரமேஸ்வரியன்ற பெயர்தாங்கி வந்தவரே
 கரம்நீட்டி வரம்தந்து எமைக்காத்து நின்றவரே
 சிரம்தாழ்த்தி நின்றன்றோ உம்கடமை நாம் புரிந்தோம்
 தரமது அறிந்தெம்மை மக்களாக நீர் மதித்தீர்
 உரமது கொண்ட உங்கள் உள்ளத்தில் நாமிகுந்த
 பரம்பொருளின் கூணைபோல தினம்தினம் எமைக்காத்தீர்
 சுரமேது வந்து உமைச் சூழ்ந்ததிங்கு நாம் தவிக்க
 கரம் பற்றிக் காலனுடன் சென்றீர் நீர் சென்றோ!

உள்நாட்டுவும் வெள்நாட்டுவும் இருந்து தவிக்கும் பேரப்பிள்ளைகள்

அப்பம்மா அம்மம்மா என்றுள்ளை நாமளைத்தோம்

எப்போதும் எமதருகில் இருந்துநீர் எமைக்காத்தீர்
தப்பேதும் செய்தாலும் தண்டித்துத் தடுக்காமல்

செப்பியே அறிவுரைகள் செல்லமாய் நடத்தி வந்தீர்
ஒப்பாய் பேத்தியாரே பரமேஸ்வரித் தாயாரே

கிப்பாரில் உம்மைப்போல் இனியாரை காண்போம்நாம்
வெப்புநோய் வந்துஇடமை வாட்டியதோ சென்றிட்டீர்

உப்பிட்டீர் உள்ளளவும் உமைநாங்கள் மறப்போமோ!

கூடியிறந்தேரின் உள்ளக் குழறல்

கூடிப் பிறந்தவரே குன்றிறனவே உயர்ந்தவரே

மூடி ஒசைந்தெம்மை அன்போடு காத்தவரே
வாடி வதங்கிநாம் வழிபார்த்து நிற்கையிலே

தேடியே வந்தெமக்கு தெம்புபல சொன்னவரே
நாடியே நாம்வந்து நற்றுவையையும் கேட்டிட்டில்

சூடிக் கொடுக்கின்ற சுந்தரியே பரமேஸ்வரியே
இடித்தான் வந்திடுவீர் என்றுநாம் காத்திருந்தோம்
பாடிநீர் பறந்ததென்ன பரமனடி சேர்ந்ததென்ன!

அம்மையரின் பெறாமக்களின் அறுரத்துயர்

தாயிலும் மேலாக எமைக்காத்த அன்னையே
 வாயிலும் மனத்திலும் ஒன்றான தெய்வமே
 நோயிலும் பிணியிலும் நாம்குவண்ட வேளையெலாம்
 கோயிலும் குளமும் சென்றெழும்மைக்காத்தவரே
 பாயிலே படுத்தறியா பண்புடைய பரமேஸ்வரியே
 சேமினைப் போலெல்மை சேர்த்தனைத்த பார்வதியே
 ஆயிரம்தான் கிருந்தாலும் உமதன்புக் கீடாக
 பாயிரம்தான் உண்டோ பெரியம்மா பகர்ந்திடுவீர்!

உற்றர் உறவினர் ஊர்மக்களின் உள்ளக்குழறல்

தன்னலம் கருதாத உன்னத ஒளிவிளக்கே
 என்றுமே பிறர்க்காக வாழ்ந்திட்ட வடிவமே
 நன்மையும் தீமையும் நமைச்சுழுந்த வேளையெலாம்
 நின்றெழும்மை நிமிரவைத்த நிகரிலாப்பரமேஸ்வரியே
 ஒன்றிங்கு நாமுரைப்போம் உமைப்போல பிறற்குதவ
 அன்றும் கின்றும் என்றுமினி யார்வருவார்
 குன்றெனவே உயர்ந்து எம் கண்ணிறைந்த தாயாரே
 சென்ற திடம் ஏதோ கினி என்று வருவீரோ!

எமது பேரன்புக்குரியவரான அம்மாவின் பிரிவை எவ்வாறு ஆற்றுவேன்

அன்பின் இருப்பிடமாய் அம்மாவுக்கு ஈடுண்ணயாம்
ஸூதரவு பல சொல்லி அடைக்கலமாய் அமைந்திட்டாய்
இன்பமாக எனக்கோர் இதமான வார்த்தை சொல்வாய்
என்னுடைய கடைமையில்லாம் துடைத்திட்டே இன்பம் காண்பாய்
மகப்பேற்றின் போதெல்லாம் மருத்துவராய் அமைந்திட்டே
ஏக மகிழ்தே பிள்ளைகளைச் சீராட்டி நிற்பாயே
எங்கே நான் சென்றாலும் என்னுடைய அம்மாவாய்
தங்கியே சீர் செய்யும் தாய்ப்பாசம் நான் கண்டேன்
என்னுடைய செயற்பாட்டில் ஆலோசனை நான் கேட்பேன்
எங்களைப் பிரிந்து நீயும் எங்கெங்கோ சென்று விட்டாய்
பேரமக்களும் பெறாமகள் நானும் தவிக்கின்றோம்.

இங்களும்
பெறாமகள் குடும்பம்
P. ஜெயானந்தா குடும்பம்
பிள்ளைகள் (ராணி)

தேந்றம்

பிறக்கின்ற போது நாம் பிறப்போம் என்று எண்ணி இருந்ததில்லை. பிறந்த பின்பு இறப்போம் என்பதை எண்ணி இருக்கின்றோம்! எண்ணாமல் இருந்தமைக்கு மகிழ்ச்சியும் எண்ணியே இருந்தமைக்கு கவலையும் ஏன் அடைய வேண்டும். பிறப்பும் இறப்பும் வாழ்க்கையின் நியதியாகும். ஆதலனால் பிறக்கின்றபோது மகிழ்ச்சி கொள்வதையும் இறக்கின்ற போது அழுவதையும் விட்டுவிடுங்கள்.

பரமேஸ் வரியன்றோர் பண்புடைய அன்னையவர் அரசோக்கி அன்பதனை அவனியிலே வாழ்ந்திட்டு சிரமதனைச் சாய்த்திட்டார் என்றெண்ணி அன்புடையீர் கரங்கொண்டு மார்படித்து கதறியே அழுதிடாதீர் வரம் பெற்று வாழ்வதனை உங்களுக்காய் விட்டுஅவர் பரம்பொருளின் அடிசேரப் பற்றுறுதி கொண்டு தரம் சற்று உயர்ந்தேன் தலைவனைடு சேர்தற்கு சரமெடுத்துச் சென்றிட்டார் என்றேந்று தேறிடுவீர்!

வாழ்த்து

வாழிநம் மூளாயூர் மூத்தோன் வாழி
 வள்ளியொடு தெய்வானை வேலோன் வாழி
 நண்ணியிறை பூசைசெய்யும் அந்தணர்கள் வாழி
 நறுஞ்சைவ நெறிவளற்கும் மேலோர் வாழி
 எண்ணிறைந்த பாட்டிசைக்கும் புலவோர் வாழி
 ஏற்புடனே கேட்டருளும் அடியோர் வாழி
 வாழிநம் வதிரன்புலோத் தலமூர் வாழி
 வளர் சைவநெறி வாழி வாழி வாழி!

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்கமன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எங்கள் பரமேசக்கா

தன்னைப்பொல சுகலழும் ஓம்து.
வின்னைப்பொல வியாபகமாகு,
கண்ணைப்பொலக் காக்க அறந்தத.....

- சோகி சுவாமிகள் ஸ்ரீநித்ரவா -

எங்கள் வீட்டில் அப்பு, அம்மம்மா காலந் தொட்டு அன்னியோன்னியமாக பழகியவர்கள் பரமேசக்கா குடும்பத்தினர். எங்கள் வீட்டில் அவர்களும், அவர்கள் வீட்டில் நாங்களும் கூடி அன்பாக விளையாடியும், பெரியவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கு உதவியாகவும் பழகி கிராம அன்புக்கு அடிமையாயிருந்த அன்றைய காலம் மறக்க முடியாதது. அவர்கள் மட்டுமல்ல ஏனைய அயலவர்களும் கூட.

எங்கள் வீட்டில் மாலைநேரங்களில் நாம் இருந்து விளையாடியதைவிட, அவர்கள் வீட்டில் விளையாடிய நேரங்கள் அதிகம். புளியமரத்தடியில் அவர்கள் வீட்டில் சுவாமி அறையில் இருந்த ஒரு பித்தனைப் பிள்ளையார் சிலைக்கு அபிஷேகம், அலங்காரம், பூஜை தேர்கட்டி இழுத்தல் என்று ஒரே விசேஷம். கோயில் கட்டி பொங்கிப் படைத்து எல்லாரும் பிரசாதம் பகிர்ந்து உண்ணுவோம். பொங்க அரிசி சாமான் எல்லாம் பரமேசக்காதான் உபயம். நானும் தம்பிமாரும், பரமேஸ்க்காவின் கருணா, சகுந்தலா, சுதா, பக்கத்தில் சீலை, சாரதா, தம்பி, மதி, ரவி, மோகன் என எல்லோரும் சேர்ந்தே பின்னைய நாட்களில் சிவராத்திரி காலங்களிலும், சுவர்க்கவாசல் ஏகாதசி நாட்களிலும் மேடை அமைத்து கலைநிகழ்ச்சிகள் வைத்து அத்துடன் போட்டி பரிட்சைகளும் வைத்து இந்துசமய மன்றம் ஆரம்பித்து எமது சமய பணிகளை நடத்தினோம்.

பரமேசக்காவின் கணவர் கணேஸன்னையும், பிள்ளைகளான சாந்தன் அண்ணனை, சுகுணா அக்கா மற்றும் மாமா, புவனமக்கா ஆகியோரும் எம்மீது மிகுந்த அன்புவைத்திருந்தனர். (நான் குடுபட்டு எனது வீட்டின் கேற்றடியில் இருந்தபோது புவனமக்கா ஒடிவந்து கூக்குரவிட்ட சத்தம் இப்போதும் என்னினைவில் நிற்கிறது.)

பரமேசக்கா வீட்டின் சமையலறையை ஒருபோதும் மறக்க முடியாது. முன்னிலத்தில் தின்னணையுடன் கூடிய அந்த சமையலறையில் - நிலத்துடன் இருக்கும் அடுப்பு அதில் சோற்றுப்பானையின் மீது ஒரு சட்டியில் ஏதேனும் ஒரு கறி அதைவிட மற்ற அடுப்பில் இன்னொரு கறி என இருக்கும். எங்கள் வீட்டு சமையலைவிட அங்குபோய் கூடியிருந்து, பூவரசமிலையில் பரமேசக்கா குழைத்துத்தந்து சாப்பிட்ட அனுபவம் மறக்க முடியாது.

சிறுபிள்ளையாக இருந்தபோது நல்லூர், மாவிட்டபுரம், கீரிமலை, நயினாதீவு, சந்திதி, வல்லிபுர ஆழ்வர் கோயில்களுக்கு பரமேசக்காவுடன்தான் முதல் போனது எனக்கு ஞாபகம்.

தனது பிள்ளைகளுக்கு மட்டும் தாயாக இல்லாது. எமக்கும் தயாக அரவணைத்து விளங்கிய பரமேசக்கா நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த வேளையில் வீட்டுக்கும், வைத்தியசாலைக்கும் போய்ப் பார்த்தேன்.

எனக்கு குடுபட்டு நான் வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்ட வேளையில் அவரது திடீர் பிரிவுச் செய்தி கேட்டு நானும், எனது அம்மாவும் அழுததை யாரும் அறியார்.

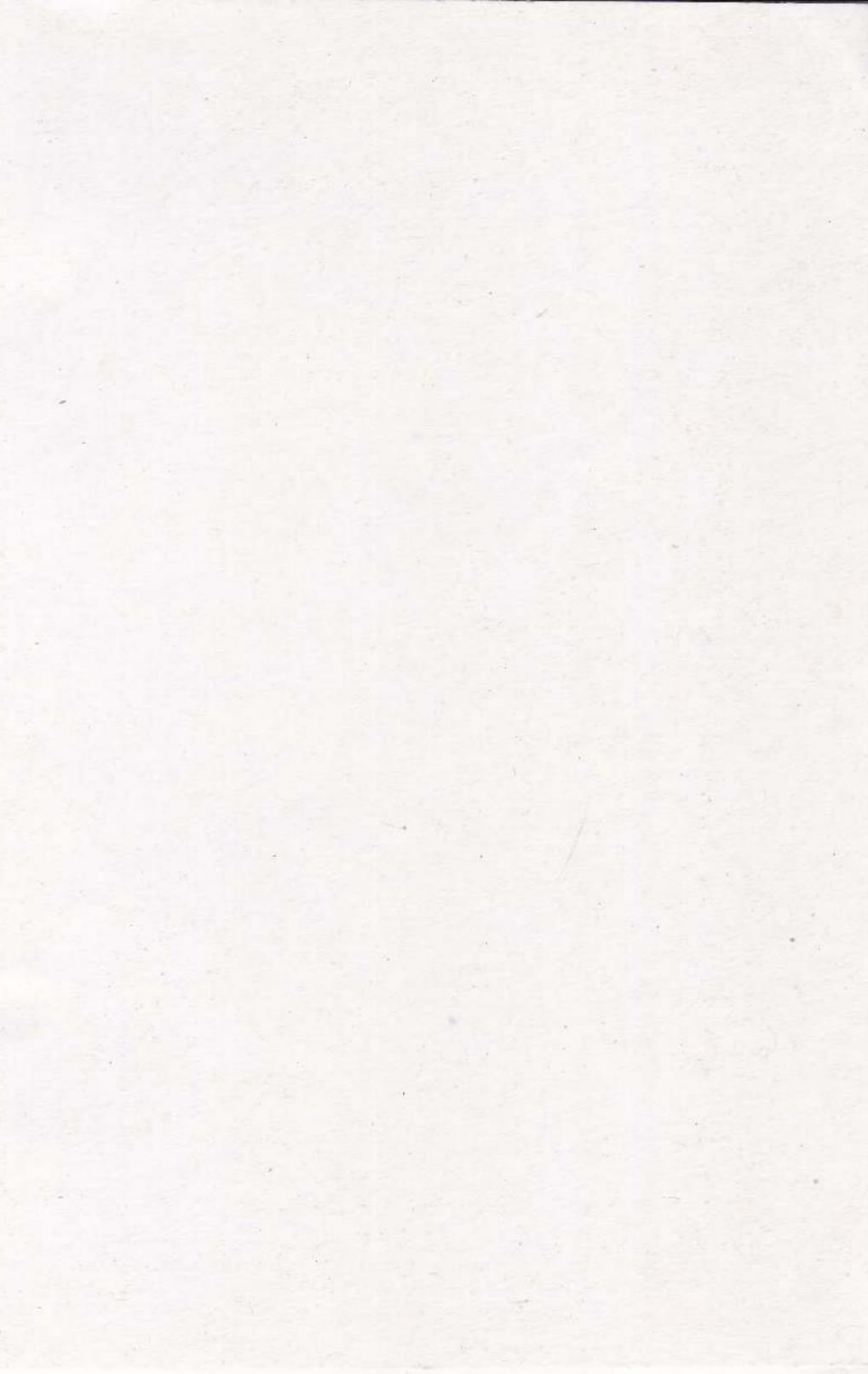
எங்களுடைய ஒரு “தாய்” ஸ்தானத்திலிருந்து அப்பு, ராசா என்று அன்பாகப் பேசியும், சிலவேளாகளில் கண்டித்து திருத்தியும், எம்மை நல்வழிப்படுத்திய பரமேசக்காவின் இன்றைய அந்தியேட்டி நூலில் அவரது வளர்ப்பு மகன் என்ற ரீதியில் எனது உண்மையான அன்பை இச்செய்தி மூலம் தெரிவிக்கின்றேன். இதனை பிரசரித்த அவரது குடும் பத் தவர் அனைவருக்கும் கும் நான் நன்றியுடையவனாவேன்.

துய ஆத்மாவாகிய அன்னை பரமேஸ்வரி எல்லாம் வல்ல இறைவனது திருவடிகளை சென்றடைய எல்லாம் வல்ல மூளாய் ஸ்ரீசித்திவிநாயகப் பெருமானையும், ஸ்ரீமுத்துக்குமாரசாமியையும், பொன்னாவை ஸ்ரீவரதராஜப் பெருமானையும் மனதார வேண்டுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி !! சாந்தி !!!

இங்ஙனம்
தங்க. முகுந்தன்
கொழும்பு.

கீதாசரார்ய

எவு உடற்றுதோ எவு நன்றாகவே உடற்றுவு
 எவு உடம்பிற்றுதோ எவு நன்றாகவே உடம்பிற்றுவு
 எவு உடம் கிருமிற்றுதோ எவுவர் நன்றாக உடம்கும்
 உள்ளுடையதே எதை கிழுற்றாய்?
 எதுங்கூக ஏ அழுகாய்?
 எதை ஏ வளவிடு வர்தாய் எதை ஏ கிழப்புத்து?
 ஏ எதை பக்தத்திருத்தாய் எவு வணங்குத்து?
 எதை ஏருத்துக் கவனிடாயை
 எவு கிஸ்குத்து ஏருக்கப்பட்டது
 எதைக் கவாருத்தாயை எவு கிஸ்கேய ஏகாருக்கப்பட்டது
 எவு கின்று உள்ளுடையதோ எவு நானை
 மந்திராருவருடையதோக்குதி. மந்திராரு நால்
 எவு வெந்தாருவருடையதோக்குதி.

“இருவே உலக நியதியும்,
 எனது பக்தப்பிள்ள சாராம்சமாரும்”

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.

MC